

UCHWAŁA Nr 232 / 4636 / 16
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 2 listopada 2016r.

w sprawie rozpatrzenia protestu.

Działając na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2016, poz. 486 t. j.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 55 pkt 1, art. 57 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016, poz. 217 t. j.).

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu wniesionego w dniu 18 sierpnia 2016 r. przez Annę Dul prowadzącą działalność pn. Topbeds.pl Anna Dul od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. *„Rozwój przedsiębiorstwa ”TOPBEDS.PL Anna Dul” poprzez wprowadzenie na rynek nowatorskiego produktu – plotera frezującego do obróbki CNC z innowacyjnym układem do bazowania”*, nr RPPK.01.04.01-18-0998/16, złożonego w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje Bezpośrednie, Typ projektu: *Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020*

nie uwzględnia się protestu.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu wniesionego dnia 18 sierpnia 2016 r. przez Annę Dul prowadzącą działalność pn. Topbeds.pl Anna Dul od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „Rozwój przedsiębiorstwa *”TOPBEDS.PL Anna Dul” poprzez wprowadzenie na rynek nowatorskiego produktu – plotera frezującego do obróbki CNC z innowacyjnym układem do bazowania*”, nr RPPK.01.04.01-18-0998/16, złożonego do dofinansowania w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje Bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016, poz. 217 t.j.) – dalej: ustawa wdrożeniowa, Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny jego projektu wybieranego w trybie konkursowym, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.

W rozumieniu art. 53 ust. 2 pkt 1) ustawy wdrożeniowej, negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny.

Zgodnie z art. 55 tej ustawy protest jest rozpatrywany przez Instytucję Zarządzającą, którą dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, jest Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (dalej: Zarząd Województwa, IZ RPO WP).

Na podstawie art. 57 ustawy wdrożeniowej Zarząd Województwa rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie:

- kryteriów wyboru projektów, z których oceną Wnioskodawca się nie zgadza,
- zarzutów o charakterze proceduralnym w zakresie przeprowadzonej oceny, jeżeli zdaniem Wnioskodawcy naruszenia takie miały miejsce.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej kryteria wyboru projektów zatwierdzone są przez Komitet monitorujący.

W niniejszej sprawie przez kryteria wyboru projektów o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 54 ust. 2 pkt 4 oraz art. 57 ustawy wdrożeniowej rozumie się „Kryteria wyboru projektów dla poszczególnych osi priorytetowych, działań i poddziałań RPO WP 2014-2020 – Zakres EFRR” przyjęte przez Komitet Monitorujący RPO WP 2014-2020 uchwałą nr 20/III/2015 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie zmiany Uchwały nr 19/III/2015 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z dnia 25 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów dla osi priorytetowych I – VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: kryteria).

Postępowanie konkursowe prowadzone jest w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego i unijnego oraz:

- „Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (SZOOP)” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 103/2270/15 z dnia 14 października 2015 r. w sprawie zmiany uchwały nr 76/1709/15 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2015 r. (dalej: Uszczegółowienie, SZOOP),
- Regulamin konkursu, w tym przypadku „Regulamin konkursu o dofinansowanie projektów ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014 – 2020 w ramach osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje Bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 193/3926/2016 z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie zmiany uchwały nr 124/2732/15 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu konkursu zamkniętego dla naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach I osi priorytetowej, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 – nabór 2015 (dalej: Regulamin konkursu).

Kryteria wyboru projektów, o których mowa wyżej stanowią załącznik do Regulaminu konkursu oraz do Uszczegółowienia i zgodnie z § 5 ust. 1 Regulaminu konkursu ocena wniosków dokonywana jest w oparciu o nie.

Niniejsza sprawa rozstrzygana jest w następującym stanie faktycznym:

W dniu 31 marca 2016 r. Anna Dul prowadząca działalność pn. Topbeds.pl Anna Dul złożyła do IZ RPO WP wniosek o dofinansowanie projektu pn. „Rozwój

przedsiębiorstwa "TOPBEDS.PL Anna Dul" poprzez wprowadzenie na rynek nowatorskiego produktu – plotera frezującego do obróbki CNC z innowacyjnym układem do bazowania." Wniosek został zarejestrowany pod nr RPPK.01.04.01-18-0998/16, a następnie poddany ocenie formalnej.

W trakcie oceny formalnej wniosku IZ RPO WP stwierdziła występowanie elementów wymagających poprawy i uzupełnienia. W związku z powyższym w dniu 19 maja 2016 r. IZ RPO WP, pismem znak: WP-II.432.5.998.2016.AB, wezwała Wnioskodawcę do poprawy i uzupełnienia wniosku o dofinansowanie. Z punktu widzenia niniejszej sprawy istotne jest to, że wśród uwag znalazły się uwagi dotyczące załącznika nr 4 do wniosku pn. *Dokumenty dotyczące zagospodarowania przestrzennego: kopia decyzji o warunkach zabudowy lub wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.*

Wnioskodawca został wezwany m. in. do dostarczenia prawomocnej decyzji o warunkach zabudowy z dnia 4 lutego 2016 r., znak: GMK.VI.6730.16.2016. W ramach uzupełnień Wnioskodawca przedłożył decyzję, jednak nie zawierała ona adnotacji organu, który ją wydał, że jest ostateczna. Z tego względu wniosek został oceniony negatywnie pod względem formalnym, gdyż nie spełnił kryterium formalnego administracyjnego standardowego: kompletność i prawidłowość załączników do wniosku. O wyniku oceny formalnej poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 29 lipca 2016 r., znak: WP-II.432.5.998.2016.AB, doręczonym w dniu 5 sierpnia 2016 r.

Od oceny tej Wnioskodawca złożył w dniu 18 sierpnia 2016 r. protest, w którym podnosi, iż nie zgadza się z oceną projektu dokonaną przez IZ RPO WP w zakresie ww. kryterium (o czym szczegółowo niżej).

Odnosząc się do postawionych w proteście zarzutów Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym na lata 2014-2020 – Zarząd Województwa Podkarpackiego, stwierdza iż:

Protest nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek został uznany za niespełniający kryterium formalnego administracyjnego standardowego – kompletność i prawidłowość załączników do wniosku. Badanie pod kątem spełnienia tego kryterium polega na weryfikacji, czy:

- złożono wszystkie wymagane w Regulaminie konkursu załączniki do wniosku,
- załączniki do wniosku zostały podpisane/ potwierdzone za zgodność z oryginałem przez osobę upoważnioną/ osoby upoważnione,
- załączniki do wniosku zostały opatrzone pieczęcią Wnioskodawcy (dotyczy jednostek sektora finansów publicznych),
- załączniki zostały poprawnie przygotowane (tzn. zostały sporządzone na właściwym wzorze – jeśli został on określony w Regulaminie konkursu lub zostały sporządzone w oparciu o ogólnie obowiązujące przepisy prawa).

Wnioskodawca, zgodnie z zapisami § 3 ust. 5 Regulaminu konkursu, zobowiązany jest przy sporządzeniu załączników do wniosku stosować *Instrukcję wypełniania załączników do wniosku o dofinansowanie realizacji projektu ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 w ramach osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie: 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie: 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP*, stanowiącą załącznik nr 4 do Regulaminu konkursu.

Według zapisów przedmiotowej *Instrukcji* jako załącznik nr 4 do wniosku o dofinansowanie pn. *Dokumenty dotyczące zagospodarowania przestrzennego: kopia decyzji o warunkach zabudowy lub wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*, należało przedstawić odpowiednio:

- a. wypis i wyrys z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo zaświadczenie o przeznaczeniu nieruchomości w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- b. kopię prawomocnej decyzji o warunkach zabudowy.

Dalej *Instrukcja* stanowi, że decyzje powinny być opatrzone adnotacją organu, który je wydał, że są ostateczne, tj. takie, dla których nie przysługuje prawo do skutecznego wniesienia odwołania lub dla których upłynął termin na wniesienie skargi do sądu.

Analizując powyższe zapisy *Instrukcji* przyjąć należy, że w konkursie wprowadzono obowiązek przedstawienia kopii prawomocnej decyzji o warunkach zabudowy, przy czym dokument ten obligatoryjnie musiał być opatrzony adnotacją organu, który ją wydał, że decyzja ta jest ostateczna. *Instrukcja* sprecyzowała przy tym, że przez ostateczność decyzji należy rozumieć to, że od decyzji nie przysługuje prawo do skutecznego wniesienia odwołania lub upłynął termin na wniesienie skargi do sądu. Obowiązku przedłożenia takiej decyzji nie mieli więc tylko tacy Wnioskodawcy, którzy dysponowali wypisem i wrysem z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo zaświadczeniem o przeznaczeniu nieruchomości w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, bądź ostateczną decyzją o pozwoleniu na budowę lub których inwestycja nie wymagała uzyskania dokumentów dot. zagospodarowania przestrzennego. Ponieważ Wnioskodawca nie dysponował żadnym z ww. dokumentów, miał on więc obowiązek zastosowania się do zasad konkursu poprzez przedstawienie decyzji o warunkach zabudowy, która posiadała przymiot ostateczności potwierdzony stosowną adnotacją organu wydającego decyzję. Ustalenie to należy przyjąć za punkt wyjścia do następnych rozważań.

Wnioskodawca nie przedłożył decyzji spełniającej powyższe wymogi (tak na etapie składania wniosku jak i uzupełnień), bowiem przedstawiony przez niego dokument, tj. decyzja Wójta Gminy Zaleszany z dnia 4 lutego 2016 r., znak: GMK.VI.6730.16.2016 r. nie posiadała adnotacji organu, który ją wydał, że jest ostateczna. **Już sam brak stosownej adnotacji organu, który decyzję wydał**

powoduje, że bez względu na to, jaki „status” decyzja posiada faktycznie, brak jest podstaw do uznania załącznika za zgodny z wymogami formalnymi obowiązującymi w konkursie. Dopiero bowiem taka adnotacja organu dawała IZ RPO WP pewność, że decyzja faktycznie jest ostateczna. Organ wydający decyzję administracyjną, umieszczając adnotację o ostateczności decyzji na jej egzemplarzu, wykonuje nie tylko czynność techniczną, adnotacja ta oznacza bowiem, że wszystkie strony postępowania zostały poinformowane o wyniku postępowania, została im prawidłowo doręczona nieostateczna decyzja o warunkach zabudowy oraz żadna ze stron postępowania w ciągu 14 dni od daty doręczenia decyzji nieostatecznej nie wniosła skargi do SKO, bądź organu wyższej instancji. Tak więc nadanie klauzuli ostateczności wiąże się z przeanalizowaniem całej dokumentacji w sprawie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (IV SAB/Wa 170/08) w wyroku z dnia 27 stycznia 2009 r. stwierdził w tym zakresie, że: *„zgodnie z art. 12 kpa, decyzje od których nie służy odwołanie, są ostateczne i mogą być uchylone lub zmienione tylko w przypadkach przewidzianych w ustawie. Zasadniczą cechą decyzji ostatecznych jest ich względna trwałość jako konsekwencja zasady stabilności decyzji. Zasada trwałości decyzji ma na celu nie tylko ochronę praw nabytych ale w ogóle ochronę porządku prawnego. Aby w praktyczny sposób zapewnić realizację zasady trwałości (stabilności) decyzji ostatecznej, organ, który taką decyzję wydał powinien stwierdzić, czy, ewentualnie kiedy, konkretna decyzja uzyskała cechę ostateczności. Obowiązek taki nie wynika bezpośrednio z przepisów kpa, jednak istnieją argumenty przemawiające na rzecz stosowania takiej praktyki. Zamieszczenie klauzuli z podaniem daty kiedy decyzja stała się ostateczna ma istotne znaczenie praktyczne. Różne akty prawne skutki materialnoprawne wiążą z decyzjami ostatecznymi.”*

IZ RPO WP stwierdza więc, że dokumentacja projektu, mimo uzupełnień, zawiera wadę uniemożliwiającą dokonanie pozytywnej oceny w oparciu o kryterium formalne administracyjne standardowe – kompletność i prawidłowość załączników do wniosku. W przedmiotowej sprawie decyzja o warunkach zabudowy opatrzona pieczęcią organu ją wydającego, została dołączona przez Wnioskodawcę dopiero na etapie składania protestu.

Wnioskodawca w proteście zarzuca, że IZ RPO WP wezwała jedynie do przedłożenia prawomocnej decyzji o warunkach zabudowy, co Wnioskodawca uczynił. Z kolei wniosek został odrzucony ze względu na brak adnotacji organu o ostateczności decyzji. Wnioskodawca zwraca uwagę na różne od siebie definicje pojęć: prawomocność i ostateczność decyzji. Przywołuje wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 25 lutego 2014 r., sygn. akt: II SA/Bk 984/13 stanowiący, iż *„decyzją nieostateczną co do zasady jest decyzja wydana przez organ I instancji, natomiast decyzją ostateczną co do zasady jest wydana przez organ II instancji na skutek wniesienia przez stronę zwykłego środka prawnego jakim jest odwołanie. Od decyzji ostatecznych należy odróżnić decyzje prawomocne. Prawomocne są te decyzje, od których nie przysługuje skarga do sądu, jak też decyzje, co do których sąd oddalił skargę.”* Wnioskodawca nadmienia, iż przedłożona

przez niego w ramach uzupełnień decyzja nie jest decyzją ostateczną (ponieważ została wydana przez organ I instancji i podlegała zaskarżeniu do organu II instancji), lecz jest decyzją prawomocną (gdyż żadna ze stron nie wniosła od niej odwołania) i jako taką przedłożył ją w ramach uzupełnień IZ RPO WP. W opinii Wnioskodawcy nie ma obowiązku zamieszczania na decyzji adnotacji organu, który ją wydał o prawomocności decyzji, gdyż decyzja samoistnie uprawomocnia się po upływie 14 dni od daty jej doręczenia stronom, w sytuacji gdy te nie wniosły środka odwoławczego. Ponadto zaznacza, że nie dotyczą go zapisy art. 269 k.p.a. z uwagi na fakt, iż decyzja o warunkach zabudowy w żadnych innych przepisach nie jest określona jako prawomocna, a jej wydanie następuje na podstawie przepisów k.p.a. Wnioskodawca podkreśla, iż załączył ww. decyzję w takiej formie, w jakiej została wydana przez organ.

IZ RPO WP nie podziela argumentów Wnioskodawcy. Wezwanie w zakresie konieczności uzupełnienia wniosku było prawidłowe i konieczne, gdyż jak wskazano wyżej, pierwotnie Wnioskodawca nie dołączył decyzji opatrzonej adnotacją o jej ostateczności, co było wymogiem konkursu. Co prawda w samej uwadze dotyczącej braku załącznika nr 4 posłużono się sformułowaniem „brak prawomocności decyzji”, jednak uwagę tę należało czytać razem z innymi zawartymi w wezwaniu, w tym najistotniejszą z punktu widzenia tej sprawy uwagą ogólną nr 4, która to informowała o konieczności kierowania się przy dokonywaniu korekt zasadami określonymi w § 3 i § 4 Regulaminu. Wspomniany już § 3 ust. 5 Regulaminu zobowiązuje Wnioskodawcę do stosowania przy sporządzaniu załączników do wniosku *Instrukcji*. Ta z kolei w pkt 4 jasno stanowi, iż decyzje powinny być opatrzone adnotacją organu, który je wydał, że są ostateczne. Innymi słowy, przy dokonywaniu uzupełnień należało stosować się do zapisów *Instrukcji* określających, jakie elementy decyzja powinna zawierać. Z wezwania można było więc wywieść, pamiętając o uwadze ogólnej i przechodząc za jej wskazaniem na zapisy *Instrukcji*, że decyzja musi posiadać adnotacje organu o jej ostateczności.

Poza tym Wnioskodawca błędnie zakłada, że cechą ostateczności może mieć tylko i wyłącznie decyzja organu ostatniej instancji, którą można zaskarżyć do sądu. Doktryna rozróżnia pojęcie ostateczności i prawomocności decyzji administracyjnej. Za ostateczne uznaje się decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji, o czym jednoznacznie stanowi art. 16 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016, poz. 23 t. j. – k.p.a.). Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w k.p.a. lub ustawach szczególnych. Decyzje ostateczne to decyzje, od których nie służy odwołanie, a zatem te decyzje, które nie mogą być weryfikowane w administracyjnym toku instancji. Do decyzji ostatecznych należy zaliczyć decyzję organu pierwszej instancji, w stosunku do której upłynął termin złożenia odwołania i nie został przywrócony w przepisany trybie, decyzję wydaną przez organ odwoławczy (organ drugiej instancji) oraz decyzje ostateczne z mocy wyraźnego przepisu prawa

materialnego. Mylnie więc Wnioskodawca utożsamia decyzję ostateczną tylko i wyłącznie z decyzją organu II instancji, od której można złożyć skargę do sądu.

Przepisy k.p.a. nie definiują zaś pojęcia decyzji prawomocnej. Zagadnienie prawomocności decyzji administracyjnej pojawia się w art. 269 k.p.a., zgodnie z którym *„decyzje określone w innych przepisach prawnych jako prawomocne uważa się za ostateczne, chyba że z przepisów tych wynika, iż dotyczą one takiej decyzji, która została utrzymana w mocy w postępowaniu sądowym bądź też nie została zaskarżona w tym postępowaniu z powodu upływu terminu do wniesienia skargi.”* Regulacja ta nie wskazuje zatem *expressis verbis*, co należy rozumieć przez pojęcie decyzji prawomocnej. Można wyróżnić dwie grupy decyzji prawomocnych. Są to:

- a) decyzje ostateczne, których nie można zaskarżyć do sądu administracyjnego z powodu braku drogi sądowej lub niewyczerpania przez stronę środków zaskarżenia od decyzji powziętej w I instancji, tj. odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub upływu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na ostateczną decyzję organu II instancji,
- b) decyzje ostateczne, które można zaskarżyć do sądu administracyjnego, lecz sąd po rozpoznaniu sprawy odrzucił skargę, oddalił skargę lub umorzył postępowanie sądowe.

Zwrócić należy uwagę na stanowisko orzecznictwa w tym zakresie. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 lutego 2005 r., sygn. akt: III CK 537/04 wyraził następujące stanowisko: *„W świetle uregulowań przyjętych w kodeksie postępowania administracyjnego (art. 16 i 269) oraz w Prawie o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 168 i nast.) pojęcie prawomocności odnosi się do orzeczeń sądu administracyjnego, nie zaś do decyzji administracyjnych, jeśli nawet decyzje takie w innych przepisach określane są jako prawomocne, w takich bowiem przypadkach uważa się je za ostateczne, co w istocie oznacza, że prawomocność jest tożsama z ostatecznością.”* Ponieważ każda prawomocna decyzja będzie równocześnie decyzją ostateczną, należy przyjąć, że użycie w dokumentacji konkursowej, a później w wezwaniu do uzupełnienia wniosku pojęcia „decyzja prawomocna” było równoznaczne z użyciem sformułowania „decyzja ostateczna”.

Wnioskodawca podnosi w proteście, że zgodnie z wezwaniem IZ RPO WP przedłożył prawomocną decyzję o warunkach zabudowy z dnia 4 lutego 2016 r., znak: GKM.VI6730.16.2016. Zaznacza, że organ nie ma obowiązku zamieszczania na decyzji adnotacji o prawomocności decyzji, gdyż decyzja samoistnie uprawomocnia się po 14 dniach od daty jej doręczenia stronom, gdy te nie wniosły środka odwoławczego. Wnioskodawca nadmienia, iż dostarczona przez niego decyzja nie jest ostateczna. Argumentacja ta jest wewnętrznie sprzeczna. Z jednej strony Wnioskodawca twierdzi, że decyzja jest prawomocna, mylnie za uzasadnienie prawomocności decyzji podając przesłanki, na podstawie których decyzja mogłaby ewentualnie stać się ostateczna, by w następnym zdaniu stwierdzić, że decyzja nie

jest ostateczna. Ustalając stan faktyczny należy stwierdzić, że od załączonej do wniosku decyzji, wydanej w dniu 4 lutego 2016 r. przysługiwało stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w terminie 14 dni od daty jej doręczenia stronom. Sam fakt upływu 14-dniowego terminu na wniesienie odwołania od decyzji nie oznacza, że decyzję należy traktować jako ostateczną. IZ RPO WP w tym konkretnym przypadku nie mogła, bez odpowiedniej adnotacji organu wydającego decyzję przyjąć, iż decyzja jest ostateczna. Nie miała bowiem narzędzi do stwierdzenia, czy upłynął termin na złożenie odwołania (nie dysponowała dowodami doręczeń decyzji stronom), a także nie mogła zweryfikować, czy złożono od takiej decyzji odwołanie. W konkursie po to wprowadzono konieczność opatrzenia decyzji adnotacją organu, aby nie było wątpliwości co do tego, czy decyzja jest ostateczna.

Wnioskodawca podnosi dodatkowo, że nieprecyzyjne wezwanie do uzupełnienia braków formalnych nie może wywoływać niekorzystnych dla strony skutków, na potwierdzenie czego przywołuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt: II GSK 1976/12 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2011 r., sygn. akt: I CZ 81/11. Wnioskodawca dołącza do protestu kserokopię ww. decyzji z adnotacją organu, który ją wydał, że jest ostateczna.

Odnosząc się do zarzutu Wnioskodawcy, należy zauważyć, że wyżej wykazano, że wezwanie nie było nieprecyzyjne. Przypomnieć jednocześnie należy, że dofinansowanie przedsięwzięć z udziałem środków Unii Europejskiej odbywa się z uwzględnieniem wymogów i zasad określonych konkursem. Postępowanie konkursowe (w tym ocena wniosku o dofinansowanie) zgodnie z § 1 ust. 3 Regulaminu konkursu, przeprowadzane jest m.in. w oparciu o zapisy niniejszego Regulaminu. Załącznik do Regulaminu stanowi m.in. *Instrukcja wypełniania załączników do wniosku o dofinansowanie*. IZ RPO WP związana jest zapisami przedmiotowych dokumentów i w oparciu o nie dokonuje oceny. Zasady uczestnictwa w konkursie oraz przyznawania dofinansowania znane były Wnioskodawcy już na etapie aplikowania o środki. Wnioskodawca zobowiązany był zapoznać się z zapisami ww. dokumentów i przygotować dokumentację aplikacyjną w oparciu o nie. Dodatkowo w piśmie wzywającym do uzupełnień Wnioskodawca został pouczone, że „w przypadku, gdy złożone uzupełnienia/ wyjaśnienia/ korekty nie doprowadzą do usunięcia braków lub błędów uniemożliwiających spełnienie wszystkich kryteriów oceny formalnej (...) wniosek uzyskuje ocenę negatywną”, zgodnie z § 5 ust. 3 pkt 13 Regulaminu konkursu. Z tej przyczyny zarzut Wnioskodawcy zawarty w proteście nie może zostać uwzględniony.

Reasumując, przy uwzględnieniu wskazanego powyżej stanu prawnego oraz okoliczności faktycznych występujących w sprawie należy stwierdzić, że wniosek o dofinansowanie projektu nie spełnia kryterium formalnego administracyjnego standardowego – kompletność i prawidłowość załączników do wniosku. W związku

z tym po ponownym sprawdzeniu wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów, wniosek otrzymuje ocenę negatywną.

Tym samym IZ RPO WP nie uwzględnia protestu.

Pouczenie

Na podstawie art. 61 ust. 1, 2, 3 ustawy wdrożeniowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, Wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie – zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016, poz. 718 t.j.).

Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie, obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 46 ust. 3 ustawy wdrożeniowej;
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Otrzymują:

- 1) Topbeds.pl Anna Dul, ul. Tadeusza Kościuszki 39, 37-415 Zaleszany,
- 2) Pani Małgorzata Jarosińska-Jedynak – Dyrektor Departamentu Wspierania Przedsiębiorczości,
- 3) a/a.